

PRIMLIJENO:	10. VI 20 15	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	23-2/15-6/5	
VEZA:		
EPA:	830 XXV	
SKRAĆENICA:		PRILOG:

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku Skupštine

N/r g-dina Ranka Krivokapića

Podgorica 10. jun 2015. godine

Na osnovu člana 148 poslovnika Skupštine, na **Predlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakonika o krivičnom postupku** podnosimo sljedeće amandmane:

AMANDMAN I

U članu 16 Predloga zakona kojim se mijenja član 83 važećeg zakona, stav 2 briše se.

Obrazloženje:

Ovom amandmanom briše se predložena izmjena stava 4 člana 83 Zakonika o krivičnom postupku. Predlogom izmjene stava 4 u članu 83 omogućava se pretresanje stana od strane policije bez prisustva svjedoka, ali bez ikakve obaveze da se u zapisniku navedu razlozi za pretresanje bez prisustva svjedoka. Ovo rješenje je problematično i nosi veliki rizik da policija proizvoljno vrši pretres stana bez obezbjeđenja svjedoka, kao i da ovaj izuzetak propisan zakonom u praksi postane pravilo. Nerazumljivo je zašto bi se policija oslobađala obaveze da u zapisniku naznači razloge za prestresanje bez prisustva svjedoka, kako je sada propisano Zakonikom o krivičnom postupku.

AMANDMAN II

U članu 19 Predloga zakona kojim se poslije člana 90 važećeg zakona dodaju tri nova člana, u članu 90a stav 1 i 2 mijenjaju se i glase:

“ (1) O privremenom oduzimanju predmeta ili imovinske koristi odlučuje sudija za istragu po službenoj dužnosti kada postoje uslovi propisani ovim zakonikom, odmah ili u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva državnog tužioca, odnosno predsjednik vijeća pred kojim se održava glavni pretres. O žalbi protiv rješenja odlučuje vijeće iz člana 24 stav 7 ovog zakonika.

(2) Kad postoje uslovi propisani ovim zakonikom za određivanje privremenog oduzimanja predmeta ili imovinske koristi iz stava 1 ovog člana, državni tužilac je obavezan da podnese zahtjev iz stava 1 ovog člana.”

Obrazloženje:

Ovim amandmanom mijenja se predloženi član 90a na način koji propisuje mogućnost suda da po službenoj dužnosti oduzma imovinu ako postoje propisani uslovi, a u slučaju da državni tužilac nije podnio takav zahtjev.

Takođe, u stavu 2 propisana je obaveza državnog tužioca da takav zahtjev podnese, pa propuštanje državnog tužioca u tom smislu bi predstavljalo nevršenje službene dužnosti i bilo bi razlog za preduzimanje zakonom propisanih radnji radi utvrđivanja odgovornosti tužilaca. Rješenje iz predloga zakona omogućava proizvoljno postupanje državnog tužioca i njegovu funkciju čini izuzetno podložnom korupciji.

AMANDMAN III

U članu 44 Predloga zakona u stavu 2 kojim se mijenja stav 3 riječi „24 časa” brišu se.

U stavu 3 poslije riječi „lišiti slobodu“ dodaje se riječ „odmah“

Obrazloženje:

Predlogom izmjena stava 3 člana 264 propisano je produženje vremena trajanja lišenja slobode lica od strane policije do sprovođenja državnom tužiocu sa dosadašnjih 12 časova na 24 časa. Opravdani razlozi za ovo produženje roka ne postoje jer stav 1 istog člana propisuje da se lice lišeno slobode odmah, bez odlaganja, sprovede državnom tužiocu. Predloženo rješenje omogućava policiji da neopravdano zadržava lica lišena slobode do 24 časa, iako je neobjašnjivo da u tom periodu ne može da lice sprovede državnom tužiocu. Ovo rješenje suprotno je i obavezi svih službenih aktera krivičnog postupka da postupaju hitno u slučaju lišenja slobode nekog lica. Na isti način je neopravdano produžen rok iz člana 267 stav 1 u kome državni tužilac može neko lice lišiti slobode sa 48 časova na 72 časa.

AMANDMAN IV

U članu 46 Predloga zakona stav 1 briše se.

Obrazloženje:

Na isti način kao i kod amandmana na član 44 Predloga zakona, članom 46 je neopravdano produžen rok iz člana 267 stav 1 u kome državni tužilac može neko lice lišiti slobode sa 48 časova na 72 časa. Opravdani razlozi za ovako produženje roka u kome državni tužilac može zadržavati lica lišena slobode nijesu dati. Ukoliko se radi o nedostatku administrativnih kapaciteta nadležnih državnih organa zbog čega nije moguće sprovesti sve potrebno u što kraćem vremenskom periodu, to mora biti naglašeno, jer prvobitnim zakonskim rješenjem nije predloženo.

AMANDMAN V

U članu 62 Predloga zakona, nakon stava 1 dodaje se novi stav koji glasi:

"U članu 303 poslije stava 2 važećeg zakona dodaje se novi stav koji glasi:

(3) Sve odluke suda o sporazumu o priznanju krivice, sud će objaviti po pravosnažnosti na internet stranici suda."

Obrazloženje:

Ovim amandmanom dopunjuje se član 303 Zakonika o krivičnom postupku na način koji će omogućiti veći stepen građanske kontrole rada tužilaštva i sudova u primjeni ovog instituta. Naime, sudski postupci su po pravilu javni i sve sudske odluke moraju biti javno objavljene. Međutim, u ovom slučaju radi se o postupku u kome se stranke (tužilac i okrivljeni) dogovore o priznanju krivice i sankciji, koji pregovori se vode daleko od očiju javnosti. Po pravilu, kada se stranke dogovore o uslovima sporazuma, one ga neće osporavati i taj sporazum neće prolaziti kontrolu po pravnom lijeku. Stručna, ali i laička javnost mora biti upoznata o slučajevima u kojima državni tužioci zaključe sporazume sa okrivljenima, o uslovima pod kojima to učine i posebno o krivičnim djelima za koja se sporazumi zaključu. Ovlašćenja koja su državni tužioci dobili propisivanjem ovog instituta, ali i drugim odredbama Zakonika o krivičnom postupku, njihovu funkciju može činiti izuzetno podnožnoj korupciji ako se ne bi obezbijedio najveći mogući stepen javnosti njihovog rada.

Dosadašnja praksa je pokazala ozbiljne sumnje da je tužilaštvo zloupotrebljavalo ovlašćena koja ima. Na primjer, slučaj odloženog krivičnog gonjenja i te vrste "nagodbe" sa Naserom Keljmendijem, pokazuje kako bi i sa kojom strukturom izvršilaca tužilaštvo moglo "dogovarati" o krivici za najteža krivična djela, uključujući i ona iz oblasti organizovanog kriminala i korupcije na najvišem nivou. Zato se takve odluke moraju učiniti dostupnim javnosti.

Inače, evidencija sudske prakse i objavljivanje drugih odluka uređena je Sudskim poslovníkom (član 30. stav 2. Zakona o sudovima), a Sudski poslovník u članu 45. stav 1. propisuje da se sudske odluke od značaja za sudsku praksu objavljuju na internet stranici Vrhovnog suda. Međutim, da objavljivanje ovih izuzetno značajnih odluka suda ne bi zavisilo od bilo čije proizvoljne ocjene, neophodno je propisati njihovo obavezno objavljivanje.

Poslanik:

Srdjan Perić

